

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De abbate quoda[m] sancto. Cap[itulum]. cij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Valenti

us presbyter apud puinci am halerie floruit. Qui cum clericis

suis dei laudibus bonisq; operibus intentus: sancte conuersationis vitam duxit. Superueniente autem uocationis eius die defunctus est: atq;

ante ecclesiam sepultus. Eidez uero ecclesie caule omnium inherebat: atq; idem locus in quo sepultus est: ad easdem oves tendentibus iter erat. Quadam autem nocte fur quidam uenit: et ingressus caulas ueruecē tulit et cōcietur exiit. Sed dum puenisset ad locum ubi scētus uir iacebat re pēte hesit: et gressus mouere nequit: ueruecē de loco deposuit: eiq; dimittere uoluit: sed manu lacare nō potuit. Sicq; cū pēda sua re et ligatus stabat: nec ueruecē poterat dimittere: nec cū eo accepto exire. Ifactoz mane gressi ab ecclesia clericum hominē ueruecē tenentē inueniūt: et an animal auferre an offere uenisset: dubitare ceperunt. Ille uero culpe reus citius indicauit penā. Mirati omnes quia uiri dei ibidem iacētis fuisset uirtute ligatus se pro eo in offonē dederūt: suisq; precibus obtinuerūt: ut qui res eorum uenerat rapere: uel saltē uacuis posset exire. Hec ubi supra capitulo. rxi.

De abbate quodā sancto.

Cap. cij.

Abbas quidā san

ctus cuius nec nomen expressus in uenio claruit in monasterio quodam beati petri apostoli. Quod situm est in mote prenestine ciuitati pminēte. Qui monachū quēdā nutriendū ad reuerendos prouexit mores. Quē cum uidisset in timore domini excreuisse in eodē monasterio fecit illum in presbyterū ordinari. Qui post ordinationē suam: quia non lōge abesset. eius exitū reuelatū ē: idcirco ab abbate petijt ut sibi sepulchrum pararet. Ille uero eidē presdixit: q̄ ante eū se moriturū preuenerat: sed tamen eidem concessit: ut sicut uellet. sepulchrum sibi pararet. Recessit igitur et preparauit. Sed post multos dies abbas febre preuentus ad extrema deuenit: atq; presbytero suo iussit: ut in suo sepulchro se poneret. Cūq; ille diceret: q̄ ip̄z moriturus esset: et sepulchrum utriq; capere nō posset. Abbas respondit: q̄ secure faceret: ut dixerat: quia sepulchrum suū abos capiebat. Defunctū itaq; abbatem in sepulchro quod sibi presbytero parauerat posuerunt. Morq; et presbyterum ligno: corporis securus est: et post modicum

vitā finiuit. Cū autē ad sepulchrum quod sibi parauerat corpus eius esset delatum: eoq; apertū uiderūt astates: locū non esse ubi poni potuisset: q; corpus abbatū oē illud sepulchrum teneret. Tūc unus ex fratribus abbatū defuncto quasi ip̄operare cepit: q̄ uerbum ei quod predixerat deficeret: eo q̄ sepulchrum abos nō caperet. Ad cuius uocē subito cūctis uideribus: abbatū corpus quod supinū iacebat: se uertit in latere: et uacantē locū corpori presbyteri prebuit: et quia utrosq; caperet sicut uiuus p̄miserat: mortuū impleuit. Hec gregorius tertio dialogorum capitulo. rxiij.

De scō Acontio cōfessore.

Cap. ciiij.

Acontius

confessor apud urbē roma claruit: qui basilice p̄ncipis apolorū custos siue mansionarius fuit: uir magne humilitatis atq; grauitatis deo oī potenti fideliter seruicēs: et miraculorū signis effulgēs.

Nam cum quedam puella paralytica in ecclesia beati petri permanēs: manibus repereret: et dissolutis renibus corpus per terrā traheret: atq; ut sanari mereretur: dudū a beato petro aplo petiisset: nocte quadā eidē peruisionem asstitit: eiq; iussit: ut iret ad acotium mansionarium: ipsumq; rogaret: qui ip̄i salutē restitueret: illa de tāta uisione certa: sed q̄s esset acotius ignorās: cepit se p̄ ecclesie loca distrabere: et q̄s esset acotius uestigare. Cū cū ille factus esset obuiā: et interrogat se acotium esse dixisset. Illa eidē exposuit: qualiter beatus petrus ap̄lus illā ad ip̄m miserat: ut ab infirmitate ip̄az liberare deberet. Et ille continuo iussit: ut in nomine xpi et miterēis surgeret: eiusq; manu tenuit: eaq; sanā. primus erexit: ita ut solutionis illius signa nulla ueterius remanerēt. Hic post alia sanctitatis opera utaq; laudabilem romē in pace quietuit: et sepultus apud beati petri basilicā in uirtutibus uiuit. Hec ubi supra libro tertio capitulo. xxv.

De scō Sanctulo presbytero.

Cap. ciiij.

Sanctulus

presbyter claruit in nusia p̄uincia tēpore beati gregoriū pape primū: et sanctissime uite fuit et miraculorū gl'ia radiant. Nā q̄daz tpe dū in p̄ribus illis longobardi oliuas in p̄lo pres-